

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 września 2007 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania dotyczącego występowania *Salmonelli* spp. w stadach świń hodowlanych prowadzonego w państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4434)

(2007/636/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki techniczne i naukowe. Przewiduje ona, że Wspólnota wprowadza środki techniczne i naukowe niezbędne do opracowania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju edukacji i szkolenia w dziedzinie weterynarii lub pomaga państwom członkowskim w tym zadaniu.
- (2) Na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania *Salmonelli* i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność ⁽²⁾ oraz załącznika I do tego rozporządzenia należy ustanowić cel wspólnotowy polegający na ograniczeniu występowania *Salmonelli* w stadach świń hodowlanych.
- (3) Grupa zadaniowa ds. gromadzenia danych o chorobach odzwierzęcych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności przyjęła w dniu 30 kwietnia 2007 r. Sprawoz-

danie dotyczące propozycji specyfikacji technicznych dla badań podstawowych nad występowaniem *Salmonelli* wśród świń hodowlanych ⁽³⁾ („sprawozdanie EFSA”).

- (4) Mając na uwadze wyznaczenie celu wspólnotowego, należy udostępnić porównywalne dane dotyczące odsetka gospodarstw hodujących świnię w państwach członkowskich zakażonych *Salmonellą*. Takie dane nie są dostępne i dlatego należy przeprowadzić specjalne badanie w celu monitorowania występowania *Salmonelli* u świń hodowlanych przez odpowiedni okres czasu, aby uwzględnić ewentualną zmienność sezonową. Badanie to powinno się opierać na sprawozdaniu EFSA. Sprawozdanie EFSA zaleca również dodatkowe badanie w celu oszacowania częstości występowania *Salmonelli* wewnątrz gospodarstw.
- (5) Takie badanie powinno być przeprowadzone przez pewną liczbę państw członkowskich reprezentujących różne położenie geograficzne we Wspólnocie.
- (6) Badanie to ma dostarczyć informacji technicznych potrzebnych do opracowywania prawodawstwa Wspólnoty w dziedzinie weterynarii. Ze względu na duże znaczenie zbierania porównywalnych danych dotyczących występowania *Salmonelli* u świń hodowlanych w państwach członkowskich, należy przyznać wkład finansowy Wspólnoty na wdrażanie specjalnych wymogów badania. Należy refundować 100 % kosztów poniesionych na badania laboratoryjne do określonej kwoty maksymalnej. Wszystkie inne poniesione koszty takie jak koszty związane z pobieraniem próbek, koszty podróży, administracyjne itp. nie kwalifikują się do finansowania przez Wspólnotę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2007) 99, str. 1–28.

- (7) Przyznanie finansowego wkładu Wspólnoty należy uzależnić od zgodności przeprowadzonego badania z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego i spełnienia niektórych innych warunków.
- (8) Wkład Wspólnoty powinien zostać przyznany w zakresie rzeczywistej realizacji przewidzianych działań oraz pod warunkiem dostarczenia przez właściwe władze w wymaganym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (9) Dla większej wydajności administracyjnej wszelkie wydatki przedstawione w celu uzyskania wkładu finansowego Wspólnoty powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ kursem wymiany dla wydatków w walucie innej niż euro powinien być ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym wniosek zostaje złożony przez dane państwo członkowskie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza decyzja ustanawia zasady przyznawania wkładu finansowego Wspólnoty na przeprowadzane w państwach członkowskich podstawowe badanie dotyczące występowania we Wspólnocie *Salmonelli* spp. wśród świń hodowlanych wybranych do próby na poziomie gospodarstw („badanie”).

Z wyników badania korzysta się w celu ustalenia celu wspólnotowego zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 i rozważenia najlepszego podejścia do oceny osiągnięcia takiego celu w przyszłości.

Artykuł 2

Definicja

Dla celów niniejszej decyzji „właściwy organ” to organ lub organy państwa członkowskiego określone zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

Artykuł 3

Zakres badania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają badanie w celu określenia występowania *Salmonelli* spp. u świń wybranych do próby na poziomie gospodarstw zgodnie z załącznikiem I.
2. Badanie obejmuje okres jednego roku, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 4

Pobieranie próbek i przeprowadzanie analiz

Próbki są pobierane i analizowane przez właściwy organ lub pod jego nadzorem zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 5

Warunki przyznania finansowego wkładu Wspólnoty

1. Wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie kosztów wykonywania analiz przyznawany jest państwom członkowskim na czas badania do maksymalnej kwoty przewidzianej na współfinansowanie określonej w załączniku II.
2. Wkład finansowy Wspólnoty, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się państwom członkowskim, o ile badanie jest przeprowadzone zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego, m.in. z przepisami dotyczącymi konkurencji i zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
 - a) wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r., krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do realizacji badania;
 - b) złożenia Komisji najpóźniej do dnia 31 maja 2008 r. sprawozdania z postępów zawierającego informacje wymienione w pkt 5.1 załącznika I, obejmującego okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 marca 2008 r.;
 - c) złożenia Komisji najpóźniej do dnia 28 lutego 2009 r. sprawozdania końcowego z realizacji badania, zawierającego dowody poniesienia przez państwa członkowskie wydatków na prowadzenie analiz oraz wyników uzyskanych w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.;
 - d) skutecznej realizacji badania.

Dokumenty potwierdzające poniesione koszty, o których mowa w ust. 2 lit. c) muszą zawierać co najmniej informacje określone w załączniku III.

3. Niezłożenie sprawozdania końcowego, o którym mowa w ust. 2 lit. c) do dnia 31 marca 2009 r., pociąga za sobą progresywne obniżenie wypłacanego wkładu finansowego o 25 % całkowitej kwoty, za niezłożenie do dnia 30 kwietnia 2009 r. – o 50 % i o 100 % za niezłożenie do dnia 31 maja 2009 r.

Artykuł 6

Maksymalna wysokość zwrotu kosztów

Maksymalne kwoty wkładu finansowego Wspólnoty, które mają zostać zwrócone państwom członkowskim za wykonanie analiz w ramach badania, nie mogą przekroczyć następujących kwot:

- a) 20 EUR na test do bakteriologicznego wykrywania *Salmonelli* spp.;
- b) 30 EUR za określenie serotypu odpowiednich izolatów.

Artykuł 7

Zbieranie danych, ocena i sprawozdawczość

1. Właściwy organ odpowiedzialny za sporządzanie corocznego krajowego sprawozdania zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, gromadzi i ocenia wyniki badania.

2. Komisja przekazuje krajowe wyniki wraz z ocenami, o których mowa w ust. 1, do zbadania Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

3. Dane krajowe oraz wyniki podaje się do publicznej wiadomości w formie zapewniającej poufność.

Artykuł 8

Kurs przeliczeniowy dla wydatkowania

Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w innej walucie niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro, stosując ostatni kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym państwo członkowskie składa wniosek o wkład finansowy Wspólnoty.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31.

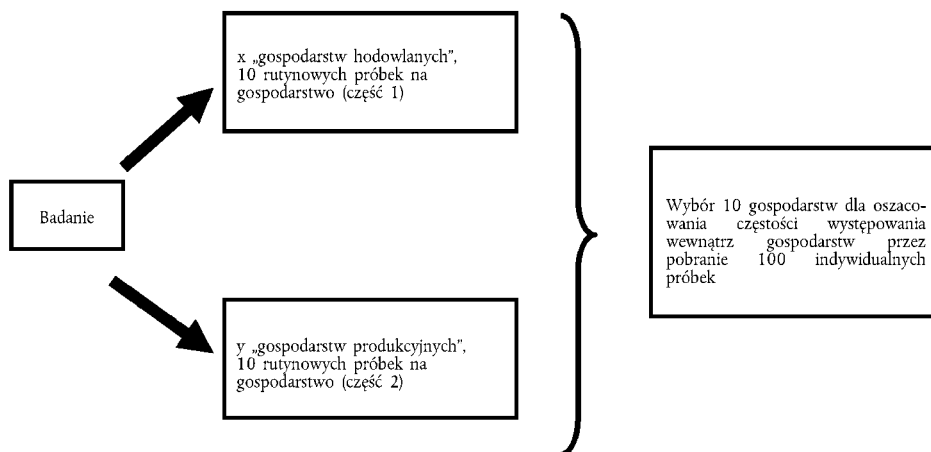
ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 oraz w art. 5 ust. 2 lit. b)

1. **MODEL BADANIA**

Badanie przeprowadza się zgodnie z modelem wskazanym na rys. 1.

Rys. 1: Model badania.

2. **OPERAT LOSOWANIA**

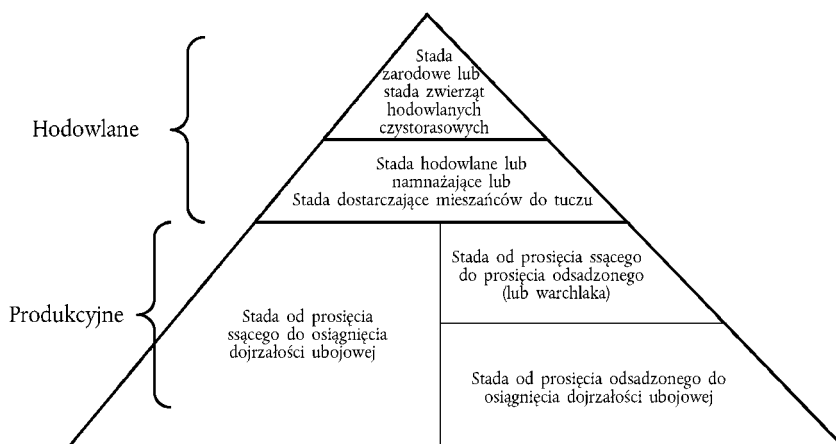
2.1. **Wyznaczenie populacji**

Badanie prowadzi się w gospodarstwach, w których zgromadzono co najmniej 80 % populacji świń hodowlanych w państwie członkowskim. W pierwszej kolejności należy zbadać gospodarstwa liczące 50 lub więcej świń hodowlanych. W przypadku kiedy gospodarstwa liczące 50 lub więcej świń hodowlanych posiadają mniej niż 80 % krajowej populacji świń hodowlanych, należy również zbadać mniejsze gospodarstwa liczące mniej niż 50 świń hodowlanych.

Gospodarstwa posiadające świny hodowlane dzieli się na „gospodarstwa hodowlane” i „gospodarstwa produkcyjne”. Gospodarstwa hodowlane sprzedają loszki i/lub knury dla celów hodowlanych. Zazwyczaj sprzedają one 40 % lub więcej hodowlanych loszek na cele hodowlane, a pozostałą część na ubój. W przeciwieństwie do nich gospodarstwa produkcyjne sprzedają głównie świny w celu tuczenia lub uboju.

Występowanie *Salmonelli* należy mierzyć osobno w gospodarstwach hodowlanych (część pierwsza badania) i w gospodarstwach produkcyjnych (część druga badania), przedstawiając stada zgodnie z rys. 2, wyłączając stada od prosięcia odsadzonego do osiągnięcia dojrzałości ubojowej.

Rys. 2: Przegląd gospodarstw

2.2. Próba i strategia doboru próby

Obie części badania mają podobny dwuetapowy wzór doboru próby. W pierwszym etapie w każdym państwie członkowskim wybiera się losowo próbę gospodarstw spośród gospodarstw hodowlanych oraz drugą próbę losową spośród grupy gospodarstw produkcyjnych. Liczba wymaganych gospodarstw omówiona została w sekcji 2.3. W drugim etapie należy wybrać pewną liczbę kojców w celu pobrania próbek w każdym wybranym gospodarstwie (patrz: sekcja 2.2.2).

2.2.1. Etap pierwszy: wybór gospodarstw

Każde państwo członkowskie musi stworzyć dwa operaty losowania. Operat pierwszy zawiera wszystkie kwalifikujące się gospodarstwa hodowlane (zwykle są to gospodarstwa posiadające co najmniej 50 świń hodowlanych – patrz: sekcja 2.1), operat drugi zawiera wszystkie kwalifikujące się gospodarstwa produkcyjne. Wymagana liczba gospodarstw dla każdej części badania będzie następnie losowo wybrana z każdej listy. Losowo dobrana próba ma na celu zapewnienie, że badanie obejmie gospodarstwa o różnej wielkości stad i z różnych regionów państwa członkowskiego, w którym hoduje się świnię. Uznaje się, że w niektórych państwach członkowskich może istnieć niewielka liczba gospodarstw (np. mniej niż 10 % wszystkich kwalifikujących się gospodarstw) posiadających bardzo liczne stada. Z tego powodu losowy wybór może przypadkiem doprowadzić do sytuacji, w której żadne z tych dużych gospodarstw nie zostanie wybrane. Państwo członkowskie może użyć kryterium stratyfikacji przed wybraniem gospodarstw, np. w celu określenia grupy zawierającej 10 % największych stad i przyporządkować 10 % wymaganej próby do tej grupy. Podobnie państwo członkowskie może podzielić próbę zgodnie z regionami administracyjnymi proporcjonalnie do stad kwalifikujących się do badania w każdym regionie. Każdy brany pod uwagę podział powinien być opisany w sprawozdaniu, które państwo członkowskie przekazuje Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1.

Jeśli wybrane gospodarstwo nie może zostać zbadane (np. jeśli już nie istnieje w czasie pobierania próbek) wybiera się nowe gospodarstwo w sposób losowy z tego samego operatu losowania. W przypadku zastosowania stratyfikacji (np. ze względu na wielkość lub region) nowe gospodarstwo należy wybrać w ramach tej samej grupy.

Podstawowa wielkość próby (liczba gospodarstw, które należy zbadać) powinna być zasadniczo równo rozłożona na cały rok, tak aby objąć, o ile to możliwe, różne pory roku. Próbkę należy pobierać zasadniczo co miesiąc z jednej dwunastej liczby gospodarstw.

Gospodarstwa prowadzące hodowlę na wolnym powietrzu muszą być uwzględnione w badaniu, nie wprowadza się jednak w tym przypadku obowiązkowej stratyfikacji.

2.2.2. Etap drugi: pobieranie próbek na terenie gospodarstwa

W każdym wybranym stadzie hodowlanym i produkcyjnym, należy losowo wybrać do próby kojce, okólniki lub grupy świń hodowlanych w wieku powyżej 6 miesięcy.

Liczba wybranych do próby kojców, okólników lub grup musi być podzielona proporcjonalnie zgodnie z liczbą świń hodowlanych w różnych stadiach chowu (ciężarne, nieciężarne i inne kategorie świń hodowlanych). Nie nakazuje się wybrania do próby dokładnych kategorii wiekowych, lecz informacje takie należy zebrać w trakcie pobierania próbek.

Nie włącza się do badania świń hodowlanych, które niedawno dołączyły do stada i są poddane kwarantannie.

2.3. Obliczanie wielkości próby

2.3.1. Pierwotna wielkość próby (wielkość próby w ramach pierwszego etapu)

Dla gospodarstw hodowlanych należy przeprowadzić zwykle obliczenie pierwotnej wielkości próby; drugie zwykle obliczenie pierwotnej wielkości próby należy przeprowadzić dla gospodarstw produkcyjnych. Pierwotna wielkość próby to liczba gospodarstw hodowlanych wybranych do próby i liczba gospodarstw produkcyjnych wybranych do próby w każdym państwie członkowskim, która powinna być określona biorąc pod uwagę poniższe kryteria, zakładając zwykły losowy dobór próby:

- a) całkowita liczba gospodarstw hodowlanych (gospodarstwa hodowlane, część pierwsza badania);
- b) całkowita ilość gospodarstw produkcyjnych (gospodarstwa produkcyjne, część druga badania);
- c) roczne oczekiwane chorobowość (p): 50 %;

d) pożądany poziom ufności (Z): 95 % odpowiadające wartości Z_{α} 1,96;

e) dokładność (L): 7,5 %;

f) przy zastosowaniu następujących wartości i wzoru: $n_{\infty} = \frac{(Z_{\alpha})^2 p(1-p)}{L^2}$

Najpierw należy dokonać obliczeń dla gospodarstw hodowlanych a następnie dla gospodarstw produkcyjnych. W każdym przypadku założenia w etapach c-e są takie same.

Z powodów praktycznych, jeżeli w ramach operatu losowania stad hodowlanych lub operatu losowania stad produkcyjnych istnieje 100 000 lub więcej gospodarstw, populacja ta może być uznana za nieskończoną; liczba gospodarstw losowo wybranych z operatu losowania wynosi wówczas 171 (patrz: tabela 1). W przypadku gdy liczba stad hodowlanych lub produkcyjnych jest mniejsza niż 100 000, stosuje się współczynnik poprawkowy na populację skończoną i należy wówczas wybrać mniejszą liczbę gospodarstw zgodnie z tabelą 1.

Tytułem przykładu, jeśli w państwie członkowskim jest 1 000 gospodarstw należących do grupy gospodarstw produkcyjnych i 250 gospodarstw należących do grupy gospodarstw hodowlanych, należy wybrać 147 gospodarstw w ramach grupy gospodarstw produkcyjnych i 102 gospodarstwa w ramach grupy gospodarstw hodowlanych.

Tabela 1

Liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane, które należy włączyć do próby w pierwszym lub drugim etapie badania jako funkcja skończonej wielkości populacji (całkowita liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane w państwach członkowskich)

Liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane (N)	Wielkość próby (n) dla skończonej wielkości populacji z dokładnością 7,5 %
100 000	171
10 000	169
5 000	166
2 000	158
1 000	147
500	128
250	102
150	80
125	73
100	64
90	59
80	55
70	50
60	45
50	39
40	33
30	26
20	18
10	10

Przewidując brak odpowiedzi, w każdej grupie należy pobrać np. 10 % próbek więcej niż wskazana liczba. Każde nieodpowiednie gospodarstwo należy zastąpić w trakcie badania (patrz: sekcja 2.2.1).

W przypadku gdy oszacowanie ilości „gospodarstw hodowlanych” jest niemożliwe przed rozpoczęciem badania, należy dobrać liczbę gospodarstw do próby zgodnie z tabelą 1 w oparciu o całkowitą liczbę gospodarstw posiadających maciory (X gospodarstw). Liczba gospodarstw dobranych do próby powinna zostać zwiększona co najmniej o 30 % ((X + 30 %) gospodarstw). Przed badaniem właściwy organ określa ilość gospodarstw hodowlanych równą co najmniej tym dodatkowym 30 %. Podczas wizyt w gospodarstwach będą one zaklasyfikowane jako gospodarstwa hodowlane lub produkcyjne zgodnie z powyższymi definicjami.

2.3.2. *Wielkość próby wtórnej (wielkość próby w ramach drugiego etapu)*

W każdym wybranym gospodarstwie pobiera się rutynowe próbki kałowe (patrz: sekcja 3.1) z 10 losowo wybranych kojców, okólników lub grup świń hodowlanych. W koniecznych przypadkach (np. w pomieszczeniach porodowych dla macior lub tam gdzie trzymane są maciory w grupach mniejszych niż 10 osobników) grupa może się składać z więcej niż jednego kojca. Każda rutynowa próbka powinna pochodzić od co najmniej 10 sztuk świń hodowlanych.

W przypadkach gdy w małych gospodarstwach lub gospodarstwach o dużej liczbie świń hodowlanych trzymanych na wolnym powietrzu na wybiegach trawiastych, ilość kojców, okólników lub grup jest mniejsza niż 10, wymaga się pobrania próbek z tych samych kojców, okólników i grup w celu pobrania 10 rutynowych próbek.

3. **POBIERANIE PRÓBEK**

3.1. **Typ i rodzaj rutynowej próbki**

Materiałem pobranym do analizy bakteriologicznej są świeżo wydalone odchody reprezentatywne dla całego gospodarstwa będącego jednostką badania. W związku z faktem że każde gospodarstwo jest wyjątkowe, przed pobieraniem próbek należy zdecydować, które kojce, okólniki i grupy w ramach gospodarstwa zostaną wybrane do próby. Pobraną próbkę należy umieścić w osobnym pojemniku, unikając ryzyka zanieczyszczenia krzyżowego i przesłać do laboratorium.

Każda zbiorcza próbka powinna ważyć co najmniej 25 g; można zastosować dwie metody pobierania tych zbiorczych próbek kałowych:

- 1) w przypadku dużej ilości wymieszanego kału na obszarze kojca lub okólnika, do przepuszczenia przez masę kałową można użyć szerokiego gazika (np. 20 cm × 20 cm), którym należy pobrać co najmniej 25 g wymieszanego materiału. Można tego dokonać, np. poruszając gazikiem wzdłuż 2-metrowej zygzakowatej ścieżki, tak aby go dobrze pokryć materiałem kałowym. W razie konieczności, np. z powodu upałów lub na podłodze rusztowej, gazik można zmoczyć odpowiednim płynem, takim jak woda pitna
- 2) w przypadku braku nagromadzenia kału, np. na wolnym powietrzu, w dużych okólnikach, w pomieszczeniach porodowych dla macior lub kojcach, a także w innych pomieszczeniach o niewielkiej liczbie świń na grupę, należy pobrać indywidualne próbki z pojedynczych mas świeżego kału lub z miejsc, w którym on się znajduje, tak aby co najmniej 10 osobników złożyło się na próbkę o masie minimalnej 25 g. Miejsca z których pobiera się próbki, powinny być rozmieszczone w reprezentatywny sposób na całym badanym obszarze.

Tam gdzie to możliwe, należy stosować metodę pierwszą. W ramach tej metody każdą pobraną próbką musi zostać objętych co najmniej 10 sztuk świń; w przeciwnym wypadku należy zastosować metodę drugą.

3.2. **Pobieranie dodatkowych próbek w celu zbadania częstości występowania w gospodarstwie**

Łącznie 10 gospodarstw wybranych losowo z ogólnej próby gospodarstw hodowlanych i gospodarstw produkcyjnych jest przedmiotem dokładniejszej kontroli. W gospodarstwach tych należy pobrać 10 rutynowych próbek w ten sam sposób jak opisano powyżej (sekcja 3.1). Dodatkowo pobiera się 10 indywidualnych próbek o wadze co najmniej 30 g w każdym wybranym kojcu i oznacza się je w sposób umożliwiający ich skojarzenie z rutynowymi próbkami z tego kojca. Zatem łącznie pobiera się 10 rutynowych próbek i 100 (10 × 10) indywidualnych próbek z każdego z tych 10 gospodarstw. Sposób badania tych próbek został omówiony w sekcji 4.3.1.

Pobieranie tych próbek należy przeprowadzić w Danii, Republice Czeskiej, Rumunii, Słowenii, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie.

3.3. **Informacje dotyczące próbki**

Wszelkie istotne informacje uzyskane z próbki zapisuje się na formularzu pobierania próbek wystawianym przez właściwy organ, aby umożliwić spełnienie wymogów określonych w części 5.

Każdą próbkę i formularz jej pobrania oznaczona się niepowtarzalnym numerem stosowanym od momentu pobrania próbki aż do jej badania oraz kodem kojca. Właściwy organ musi uruchomić system wydawania i stosowania niepowtarzalnych numerów.

3.4. Transport próbek

W trakcie transportu próbki należy przechowywać najlepiej w temperaturze od + 2 do + 8 °C w środowisku wolnym od zewnętrznych zanieczyszczeń. Probki należy wysłać do laboratorium najszybciej jak to możliwe w ciągu 36 godzin pocztą ekspresową lub kurierską, tak aby dotarły do laboratorium nie później niż w ciągu 72 godzin od ich pobrania.

4. METODY ANALITYCZNE STOSOWANE W LABORATORIUM

4.1. Laboratoria

Analizę i określanie serotypu próbek przeprowadza się w krajowym laboratorium referencyjnym. W przypadku gdy krajowe laboratorium referencyjne nie ma możliwości wykonania wszystkich analiz, lub jeśli nie jest to laboratorium, które rutynowo zajmuje się wykrywaniem, właściwe organy mogą zdecydować o wyznaczeniu do przeprowadzenia analiz ograniczonej liczby innych laboratoriów zajmujących się urzędowo zwalczaniem *Salmonelli*. Laboratoria te muszą wykazać się doświadczeniem w stosowaniu wymaganej metody wykrywania, stosować system zapewnienia jakości zgodny z normą ISO 17025 oraz podlegać nadzorowi krajowego laboratorium referencyjnego.

4.2. Przyjęcie próbek

W laboratorium próbki należy przechowywać w stanie schłodzonym do czasu badania bakteriologicznego, które należy wykonać najlepiej w ciągu 24 godzin od momentu dostarczenia próbki i w żadnym wypadku nie później niż w ciągu 96 godzin od pobrania próbki.

4.3. Analiza próbki

Państwa członkowskie gwarantują, że wszystkie zaangażowane strony przeszły wystarczające przeszkolenie w zakresie analizy próbek.

4.3.1. Przygotowanie badania

W laboratorium rutynowe próbki należy dokładnie wymieszać przed pobraniem 25 g do analizy.

Dla oceny częstości występowania wewnątrz gospodarstwa zgodnie z akapitem 3.2, każda z indywidualnych zebranych próbek (30 g) musi zostać podzielona na dwie części. Jedną część ważącą co najmniej 25 g należy dokładnie wymieszać a następnie hodować indywidualnie. Pozostała druga część należy wykorzystać do przygotowania sztucznej zbiorczej próbki z 10 indywidualnych próbek z wybranego kojca, grupy lub okólnika. Tę drugą próbkę należy przygotować dodając 10 razy po 2,5 g indywidualnych próbek w celu sporządzenia sztucznej zbiorczej próbki o wadze 25 g. Sztuczne zbiorcze próbki miesza się dokładnie przed badaniem. Łącznie należy przebadać 10 rutynowych próbek, 10 sztucznych zbiorczych próbek i 100 indywidualnych próbek z każdego z 10 gospodarstw wybranych do oszacowania częstości występowania wewnątrz gospodarstw.

4.3.2. Metody wykrywania i identyfikacji

4.3.2.1. Wykrywanie *Salmonelli*

Należy stosować metodę zalecaną przez wspólnotowe laboratorium referencyjne dla *Salmonelli* w Bilthoven w Holandii. Metoda ta jest opisana w załączniku D do normy ISO 6579: „Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage” (Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji). Należy stosować ostatnią wersję załącznika D.

4.3.2.2. Określanie serotypu *Salmonelli*

Krajowe laboratorium referencyjne dla *Salmonelli* określa serotyp szczepów wyizolowanych i potwierdzonych jako *Salmonella* spp. zgodnie ze schematem Kaufmanna-White'a.

W celu zapewnienia jakości 16 szczepów oznaczalnych izolatów oraz 16 szczepów nieoznaczalnych izolatów należy wysłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego właściwego dla *Salmonelli*. Część z tych izolatów należy wysłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego w odstępach kwartalnych. W przypadku wyizolowania mniejszej liczby szczepów należy je wszystkie przesłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego.

4.3.2.3. Fagotypowanie *Salmonelli* spp.

W przypadku fagotypowania (opcjonalnie) izolatów *Salmonella* Typhimurium i *Salmonella* Enteritidis należy stosować metody określone do oznaczania fagotypu *Salmonelli* przez ośrodek referencyjny WHO (Światowej Organizacji Zdrowia) tj. Agencję Ochrony Zdrowia (HPA) w Colindale, Londyn.

5. SPRAWOZDAWCZOŚĆ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH**5.1. Ogólny opis realizacji badania**

Sprawozdanie w formacie tekstowym musi zawierać co najmniej informacje takie jak:

- a) państwo członkowskie;
- b) opis populacji gospodarstw posiadających świnie hodowlane:
 - (1) gospodarstwa hodowlane:
 - (i) łączna liczba gospodarstw hodowlanych;
 - (ii) łączna liczba gospodarstw posiadających stada zarodowe;
 - (iii) łączna liczba gospodarstw posiadających stada reprodukcyjne;
 - (iv) ilość gospodarstw hodowlanych wyznaczonych do pobrania próbek i ilość gospodarstw hodowlanych, w których rzeczywiście pobrano próbki; ilość gospodarstw wyznaczonych do pobrania próbek, w których nie pobrano próbek i powody niepobrania próbek;
 - (v) komentarze dotyczące ogólnej reprezentatywności gospodarstw hodowlanych w programie;
 - (2) gospodarstwa produkcyjne:
 - (i) łączna liczba gospodarstw produkcyjnych;
 - (ii) łączna ilość gospodarstw posiadających stada od prosięcia ssącego do prosięcia odsadzonego/warchlaka;
 - (iii) łączna ilość gospodarstw posiadających stada od prosięcia ssącego do dojrzałości ubojowej;
 - (iv) ilość gospodarstw produkcyjnych wyznaczonych do pobrania próbek i ilość gospodarstw produkcyjnych, w których rzeczywiście pobrano próbki; ilość gospodarstw wyznaczonych do pobrania próbek, w których nie pobrano próbek i powody niepobrania próbek;
 - (v) komentarze dotyczące ogólnej reprezentatywności gospodarstw produkcyjnych w programie;
- c) liczba próbek otrzymanych i przebadanych:
 - (i) od gospodarstw hodowlanych;
 - (ii) od gospodarstw produkcyjnych;
 - (iii) od gospodarstw wybranych do badania odnośnie do częstości występowania wewnątrz gospodarstw;
- d) wyniki ogólne:
 - (i) Częstość występowania gospodarstw hodowlanych i produkcyjnych zarażonych *Salmonellą* i serotypy *Salmonelli*;
 - (ii) Wynik badania dotyczącego częstości występowania wewnątrz gospodarstw;
- e) Wykaz laboratoriów odpowiedzialnych za badania podstawowe dotyczące *Salmonelli*:
 - (i) wykrywanie;
 - (ii) określanie serotypów;
 - (iii) fagotypowanie (jeśli przeprowadzono).

5.2. Pełne dane dotyczące każdego gospodarstwa, w którym pobrano próbki, wraz z odpowiadającymi im wynikami badań:

Państwa członkowskie dostarczają wyniki badania elektronicznie w postaci danych wstępnych używając słownika danych oraz formularzy zbierania danych dostarczonych przez Komisję. Słownik i formularze sporządza Komisja.

5.2.1. Dla każdego zbadanego gospodarstwa państwa członkowskie zbierają następujące informacje:

- a) kod gospodarstwa;
- b) typ produkcji gospodarstwa:
 - (i) produkcja zamknięta w stosunku do „wszelkich etapów produkcji na wolnym powietrzu”;
 - (ii) stada zarodowe, reprodukcyjne, od prosięcia ssącego do prosięcia odsadzonego, od prosięcia ssącego do dojrzałości ubojowej oraz od prosięcia ssącego do warchlaka;
- c) wielkość gospodarstwa: ilość świń hodowlanych obecnych w trakcie pobierania próbek (inwentarz dorosły);
- d) polityka wymiany: wszystkie świny hodowlane zakupione na wymianę; niektóre świny hodowlane na wymianę pochodzące z własnego chowu, wszystkie świny hodowlane na wymianę pochodzące z własnego chowu;
- e) (nieobowiązkowo:) objawy kliniczne biegunki: Czy wystąpiły objawy biegunki w ciągu trzech miesięcy przed pobraniem próbek?

5.2.2. Dla każdej próbki wysłanej do laboratorium w państwach członkowskich należy zebrać następujące informacje:

- a) kod próbki;
- b) kod laboratorium przeprowadzającego wstępne badanie;
- c) data pobrania próbek;
- d) data rozpoczęcia badania laboratoryjnego;
- e) wykrycie *Salmonelli*: wynik jakościowy (dodatni/ujemny);
- f) określanie serotypu *Salmonelli* wykryty(-e) serotyp(-y) (może być więcej niż jeden);
- g) wiek świń: jedynie loszki w stosunku do stad świń hodowlanych w różnym wieku;
- h) płeć: tylko maciory; maciory i knury lub tylko knury;
- i) etap produkcji: macierzyństwo; kojarzenie, ciąża (inne?);
- j) pomieszczenia: podłoga rusztowa (w całości/częściowo); podłoga betonowa; głęboka słoma lub inna;
- k) dieta: czy świny w kojcu, okólniku lub grupie karmi się jedynie mieszką paszową?
- l) suplement paszowy: czy do paszy dodaje się jakąś substancję (np. kwas organiczny, probiotyk) redukującą *Salmonellę*?
- m) systematyczne użycie antybiotyków: czy używa się antybiotyków u wszystkich zwierząt w tej grupie, bez względu na sposób ich podawania;
- n) data ostatniego podania zwierzętom środków przeciwko drobnoustrojom (w ciągu ostatnich czterech tygodni).

5.2.3. Dla każdej indywidualnej próbki wysłanej do laboratorium w państwach członkowskich w ramach badania częstości występowania wewnątrz gospodarstw należy zebrać następujące dodatkowe informacje:

- a) kod próbki zbiorczej;
- b) wykrycie *Salmonelli* w każdej indywidualnej próbce: wynik jakościowy (dodatni/ujemny);
- c) określanie serotypów *Salmonelli* w każdej indywidualnej próbce: wykryty/e serotyp/y (może być więcej niż jeden);

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty na rzecz poszczególnych państw członkowskich wymieniony w art. 5

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota współfinansowania badań (EUR)
Belgia – BE	59 800
Bulgaria – BG	52 260
Republika Czeska – CZ	102 960
Dania – DK	98 280
Niemcy – DE	57 980
Estonia – EE	9 360
Irlandia – IE	43 420
Grecja – EL	39 260
Hiszpania – ES	82 680
Francja – FR	82 680
Włochy – IT	79 300
Cypr – CY	20 020
Łotwa – LV	3 380
Litwa – LT	13 780
Luksemburg – LU	11 960
Węgry – HU	74 360
Malta – MT	0
Niderlandy – NL	87 100
Austria – AT	59 020
Polska – PL	85 020
Portugalia – PT	54 860
Rumunia – RO	107 900
Słowenia – SI	81 120
Słowacja – SK	54 080
Finlandia – FI	64 740
Szwecja – SE	81 120
Zjednoczone Królestwo – UK	102 960
Razem	1 609 400

ZAŁĄCZNIK III

Poświadczone sprawozdanie finansowe dotyczące realizacji badania podstawowego dotyczącego występowania *Salmonelli* spp. w stadach świń hodowlanych

Okres sprawozdawczy od: do

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na badanie i kwalifikujących się do wkładu finansowego Wspólnoty:

Numer referencyjny decyzji Komisji, na mocy której przyznany zostaje wkład finansowy Wspólnoty:

.....

Koszty poniesione w związku z działaniami zrealizowanymi w/przez	Liczba badań	Całkowite koszty badań poniesione w okresie sprawozdawczym (waluta krajowa)
Bakteriologia <i>Salmonelli</i> spp.		
Określanie serotypu izolatów <i>Salmonelli</i>		

Deklaracja beneficjenta

Poświadczamy, że:

— powyższe koszty są prawdziwe, zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w niniejszej decyzji i były niezbędne do prawidłowego wykonania tych zadań,

— wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów są dostępne dla celów kontroli,

— nie składano wniosków o żaden inny wkład finansowy Wspólnoty na to badanie.

Data:

Osoba odpowiedzialna za finanse:

Podpis:
